

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: leg vil mig en lomfru lofue, er en gammel

Citation: Sthen, Hans Christensen: "leg vil mig en lomfru lofue, er en gammel", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid73304/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Lær oss at kiende Christum IEsu alleene,
At wi met hannem bliffue,
Vor kiere Frelsermand,
Som oss monne indlede,
Til det forjætte Land, Kyrieleys.
Du søde Aand skenck oss foruist,
At wi maa dricke vdaff dit kierlighedsens
bryst,

At wi vdaff Hiertet,
Huer anden elske,
Met eet Sind vdi Christo,
1067r Oc haffue baade Fred oc Ro, Kyrieleys.
Du ypperste Troster i ail vor Nød,
Hielp at wi forsmaa Verdsens spot oc wselhed,
At wi bestandig bliffue,
Paa vor sidste Ende,
Naar wi met Diefuclien kiffue,
Om dette Elende, Kyrieleys.

[T-28] **Ieg vil mig en Iomfru lofue, er en gam-**
mel Sang om Iomfru Maria, Christelig for-
vent, IEsu Christo til Loff oc ære.
M. H. Tom.

1067v Ieg vil mig HERren loffue,
Som alle mine Synder bar,
Aff Tro oc all Formoiffue,
Til hannem mit Hierte staar,
Hans Naffn vil ieg der skriffue,
Oc bare det til min dod,
Hand kand min Sorrhg fordriffue,
Oc skillie mig fra ali Nod.
Gud giflue mig det at lere,
Som ieg ey selffuer kand,
Dig haffues Loff, heder oc ære,

- Bb^{8r} Alt baade aff Quinde oc Mand,
Gud giffue mig det i sinde,
At loffue min Frelser god,
Huad ieg er vde eller inde,
Hand ledsker mit angerfuld Mod.
Hand lignis ved Solen klare,
Som skinner offuer Verden boid,
Hans Naade er aabenbare,
Ieg giffuer mig hannem i Vold,
Hand kand vel sorrh vdslycke,
Det haffuer ieg fundet met mig,
Bb^{8v} Min Tieniste vil ieg dig recke,
O IESu det loffuer ieg dig.
Alle Engle oc Himmielske Skare,
De tiene dig gantske nær,
Paa dine Bud tage de vare,
Oc giøre huad dig er kierr,
Gud sætte dig aff sin Naade,
Alt ved sin høyre Haand,
Bad dig saa styre oc raade,
Dit Rige offuer alle Land.
Naar ieg monne mod dig bryde,
Cc^{1r} Met Gierning, Tancke eller Ord,
Din Verdskyld lad mig nyde,
For mig du fyldest gjorde,
Ieg beder dig for dine Vunder,
Du vorder mig icke vred,
Ieg synder i alle stunder,
Min Synd giøris mig nu leed.
I Synden mig vndfanget,
Min Moder, det er vist,
Ieg haffuer i Synden ganget,
Thi maa ieg vel være tyst,
Cc^{1v} Min Brøst vilt du forlade,
Som Macten haffuer fuld vel,

Ieg er nu steder i Vaade,
Alt baade til Liff oc Siel.
Nu flyer ieg til din Naade,
Ieg giffuer mig i din Haand,
Du maat vel offuer mig raade,
Alt baade til Land oc Vand,
Den stund ieg er i Liffue,
Ieg troster mig ved din Pact,
Hoss dit Ord vil ieg bliffue,
C. 2r Til dig stander all min Act.
Saa lange som ieg skal være,
Paa denne Verdsens Ø,
Aff dig vil ieg begære,
Mine Synder at maatte bortdo,
Det skeer alt for din Pjne,
Oc ved din hellig Aand,
Naar hand met Naaderne sne,
Fornyer mit Hierte oc Aand.
O Iesu Morgensterne,
Som Balsom sodiste Luct,
C. 2v Ieg vil dig tiene saa gierne,
O du velsignede Fruct,
Min Siel gjør du saa reene,
Naar ieg for Dommien staar,
Som Guld oc edele Steene,
Legomet som Selen klar.
O Iesu Liffsens HERre,
Du hor nu hvad ieg bad,
Du vilt stedse hoss mig være,
Saa vorder mit Hierte glad,
Oc giff mig Naaderne dne,
C. 3r Naar ieg bortsoffue skal,
Frelß mig fra Helfuedis Pjne,
For mig til Himmerigs Sal.